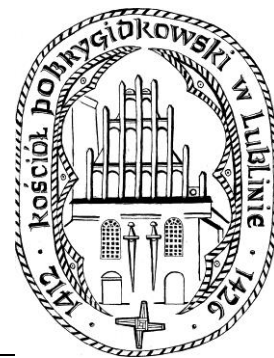

Buletyn Rektoratu

XXII NIEDZIELA ZWYKŁA, 3 WRZEŚNIA 2017 r. NR 27 (283)

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 7437019

<http://www.pobrygidkowski.kuria.lublin.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. mgr Paweł Bartoszewski
ks. mgr lic. Andrzej Bubicz
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń
ks. mgr Grzegorz Musiał
ks. dr Marcin Zieliński

UROCZYSTOŚCI KU CZCI MATKI BOŻEJ KĘBELSKIEJ

Wąwolnica, 3 września 2017r.

Uroczysta Msza św. pod przewodnictwem bpa
Kazimierza Gurdy z Siedlec o godz. 12.00

Historia objawień w Kęble na str. 4

*

ŚWIĘTO NARODZENIA NMP 8 września

W naszej świątyni msze święte będą sprawowane
o godzinie: 7.00, 8.00, 11.00, 16.00 i 18.00.
Zapraszamy do wspólnej modlitwy.

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

NIEDZIELA i UROCZYSTOŚCI

7.00; 8.00; 9.30; 11.00; 12.00; 13.15; 16.00; 18.00

DNI POWSZEDNIE

7.00; 7.30; 11.00; 18.00

MSZE ŚW. WOTYWNE:

Ku czci ŚW. JUDY TADEUSZA

Patrona od spraw trudnych i beznadziejnych

Msza św. w intencjach
składanych przez wiernych,
czwartek, godz. 8.00

Ku czci ŚW. BRYGIDY

Patronki Kościoła Powizytkowego

Msza św. w intencjach składanych przez wiernych
piątek, godz. 11.00

INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

WRZESIEŃ:

Ewangelizacyjna: Aby nasze parafie, ożywiane
duchem misyjnym, były miejscami, gdzie
przekazuje się wiarę i daje świadectwo miłości.

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 4.09.

7.00 +Marianna Hałajko – gregorianka 4
7.30 Dziękczynna za otrzymane łaski, z prośbą o Dary Ducha Świętego dla Wojciecha, Dominiki, Ireny, Marka i ich rodzin
11.00 +Józef Selwa
11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo wnuczki
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 4
18.00 Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej z okazji 18 rocznicy ślubu dla Agnieszki i Piotra

Wtorek, 5.09.

7.00 +Wiktoria Kyc 5 miesiąc po śmierci
7.00 +Lucyna, Zofia, Wanda, Józef, Jan, zmarłych z rodziny Sieków i Jaworskich
7.30 +Marianna Hałajko – gregorianka 5
11.00 +Maria, Andrzej, Czesław Bulicz, Stanisław Rodak, zmarli z rodziny Bulicz, Makuch
18.00 +Danuta 4 miesiąc po śmierci
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 5

Środa, 6.09.

7.00 ++Marianna Hałajko – gregorianka 6
7.30 Za ofiarodawców
11.00 + O zdrowie, Boże błogosławieństwo dla Anny z racji 18 urodzin
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 7

Czwartek, 7.09.

7.00 +Maria, Antoni, Maria, Stanisław, zmarłe siostry i szwagrowie
7.30 +Marianna Hałajko – gregorianka 7
8.00 **WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA**
11.00 +Zbigniew Kowalczyk, Henryk, Anna, Waław, zmarłych z rodziny Dalmatów i Masieraków
18.00 +Franciszek Kraśnicki (11 r.), zmarłych z rodziny Kraśnickich i Dąbrowskich
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 7

Piątek, 8.09., NARODZENIE NMP

7.00 +Marianna Hałajko – gregorianka 8
8.00
11.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, dla całej rodziny
16.00 +Genowefa (19 r.), Jan
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 1
18.00 Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej z okazji 10 rocznicy zawarcia Sakramentu Małżeństwa dla Karoliny i Jarosława Mazurek

Sobota, 9.09., bł. Anieli Salawy

7.00 +Marianna Hałajko – gregorianka 9
7.30 +Zofia Tomaszewska (9 r.)
11.00 W intencji dziecka ochrzczonego
11.00 +Krystyna Kocua (3 r.)
18.00 +Zygmunt Choiński – gregorianka 9
18.00 +Józef, Krystyna, Piotr Sobieszek

XXIII NIEDZIELA ZWYKŁA, 10.09.

7.00 +Jadwiga Liberska (5 r.)
8.00 +Józef Krawczyk (20 r.), zmarłych z rodziny Krawczyk, Zyśko
9.30 +Zygmunt Choiński – gregorianka 10
9.30 +Stefania (32 r.), Adam
11.00 +Henryk (15 r.), zmarli z rodziny
11.00 +Janina, zmarli z rodziny Nowak
12.00 +Helena i Piotr Wiśniewicz, zmarli z rodziny Wiśniewskich
12.00 +Maria-Wanda, Waław Brodziać w rocznicę śmierci
13.15 W intencji dziecka ochrzczonego
13.15 +Beata Stojak
13.15 +Leokadia, Józef, Stanisław, zmarli z rodziny
16.00 +Marianna Hałajko – gregorianka 10
16.00 +Eleonora i Józef Bobel, Eugenia i Stefan Gustaw
18.00 Za pomordowanych w Katyniu i zmarłych w katastrofie pod Smoleńskiem

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

Dlaczego cierpienie w życiu człowieka? To pytanie zadał sobie chyba każdy z nas, kiedy doświadczył osobiście samotności, tragedii, odejścia najbliższych, choroby... dlaczego?

Dlaczego cierpienie wpisane jest w życie człowieka? Myślał o tym i rozmawiał z samym Bogiem wręcz, prorok Jeremiasz, w dzisiejszym I czytaniu. Z tym pytaniem miał także kłopot w dzisiejszej ewangelii Piotr Apostoł. Gdy usłyszał o cierpieniu, jakie miał przed sobą Chrystus powiada: „*Panie, niech Cię Bóg broni! Nie przyjdzie to nigdy na Ciebie*”. I usłyszał, wręcz przerażające słowa: „*Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo nie myślisz o tym, co Boże, ale o tym, co ludzkie*”.

Piotr myślał po ludzku, mimo iż wyznaje wiarę w Chrystusa jako Mesjasza Syna Bożego, to jego myśli są ciągle myślami ludzkimi: w cierpieniu dostrzega zło, ból, niebezpieczeństwo, zagrożenie, które trapi człowieka – dlaczego?

Owszem, cierpienie jest czymś bolesnym, ale często jego przyczyną jest właśnie myślenie ludzi tylko i wyłącznie w ludzkich kategoriach, czy wręcz szatańskich. Nie bez powodu często mówimy o cierpieniu, także tym niezawinionym, że to człowiek człowiekowi zgotował taki los. Tam, gdzie jest myślenie Boże, tam człowiek dla człowieka nie jest sprawcą cierpienia, nie zadaje bólu, nie szuka podstępów. Tam gdzie jest myślenie Boże, człowiek, nawet jeśli przychodzi mu cierpieć, to czyni to na sposób boski, tak jak swoje cierpienie rozumiał Chrystus. Chodzi o ofiarę, o dar z siebie samego na rzecz drugiej osoby. To jest myślenie Chrystusowe i takie winno być myślenie uczniów Chrystusa. Cierpienie to także ofiara z życia dla samego Boga, który ofiarował się za nas. Do ofiary z życia w obliczu Boga i dla drugiego człowieka zachęca dziś także św. Paweł: „*Proszę was, bracia, [...], abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej*”.

Moi drodzy, przychodzimy na eucharystię, która jest uobecnieniem ofiary Chrystusa – Jego daru z siebie samego na krzyżu dla nas. Niech nasza obecność tu umacnia nas w tym co boskie, a nie w tym co ludzkie. On sam – Chrystus powiada dziś: „*Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje.*”

MARYJA WYCHOWAWCZYNIĄ POKOLEŃ

Z listu Pasterskiego z okazji VII Tygodnia Wychowania 10-17 września 2017 roku

Drodzy Bracia i Siostry,

10 września br. w naszej Ojczyźnie rozpocznie się VII Tydzień Wychowania. Poprzedzać go będzie dzień szczególnego jubileuszu. W piątek, 8 września br. przypada trzechsetna rocznica koronacji drogiego sercom Polaków wizerunku Matki Bożej Częstochowskiej. Stąd też refleksja, do której chcemy zaprosić w ramach tegorocznego Tygodnia Wychowania, koncentrować się będzie wokół hasła: „Maryja wychowawczynią pokoleń”. [...] W czasie VI Światowych Dni Młodzieży, które odbyły się w Częstochowie w 1991 roku, św. Jan Paweł II przypomniał młodym chrześcijanom ze wszystkich kontynentów, że „otrzymali Ducha przybrania za synów”. Miejsce, z którego popłynęła ta papieska katecheza, nie było przypadkowe. Na Jasnej Górze całe pokolenia Polaków mogły na nowo odkrywać swoją godność. W czasach wojen i totalitaryzmów, kiedy tak wielu ludzi traktowano jak mało liczącymi się tryby zachodzących procesów, spotkanie z Królową Polski pozwalało im doświadczyć, jak ważni są dla Boga, który nie wahał się uczynić ich swymi dziećmi. W centrum procesu wychowania stoi człowiek. Nie jest on jedynie przedmiotem formowania, ale uczestnikiem dialogu, który kształtuje obie strony – wychowawcę i wychowanca. Rodzice i nauczyciele wiedzą, że wiele mogą się nauczyć od swoich dzieci i wychowanków.

Do przybycia na Jasną Górę nie trzeba nikogo zachęcać. Spotkanie z Maryją otwiera serce i daje nadzieję. Jakże wielu z nas ważne sprawy swego życia omawia z Matką Bożą w kaplicy Jej Cudownego Wizerunku. W duchu ogromnego zaufania, przed Nią odkrywamy wszystkie tajemnice naszego serca. Zaufanie jest fundamentem relacji między wychowankiem a wychowawcą. Nie ma nic bardziej sprzyjającego owocnemu wychowaniu niż dom, w którym panuje wzajemne zaufanie. Rodzice, którzy cieszą się zaufaniem dzieci są pierwszymi powiernikami ich trudnych spraw. To najlepsze zabezpieczenie przed złem. Rodzice, wychowawcy, nauczyciele czy katecheci powinni stawiać sobie pytanie, jak kształtować relacje z dziećmi i wychowankami, aby móc cieszyć się ich zaufaniem.

[...]

Nie wszystko od nas zależy...

W czasie audiencji generalnej w dniu 3 sierpnia 2016 r. papież Franciszek, podsumowując swój pobyt w naszej Ojczyźnie z okazji Światowych Dni Młodzieży, nawiązał do wizyty na Jasnej Górze: „Przed obrazem Matki Bożej otrzymałem dar spojrzenia Matki”. Obecni w jasnogórskiej kaplicy czują na sobie wzrok Matki. Jest to spojrzenie, które wydobywa z tłumu i podnosi w górę, bo Matka zawsze umie zobaczyć w swych dzieciach dobro. [...]

Ufność w Jej wstawiennictwo wyrażają słowa sługi Bożego, kard. Stefana Wyszyńskiego: „Wszystko postawiłem na Maryję”. Prymas Tysiąclecia nosił w sercu troskę o losy polskiego Kościoła. Pewnego dnia wychodząc ze swojej kaplicy wyznał z radością: „Znalazłem dłonie, w których mogę ubezpieczyć Kościół w Polsce. Wszystko postawiłem na Maryję”.

Siostry i Bracia,

u progu nowego roku szkolnego odnajdźmy te dłonie i powierzmy ich opiece polskie dzieci i młodzież, nasze przedszkola i szkoły, wszystkich rodziców, katechetów, nauczycieli i wychowawców. Maryi Jasnogórskiej zawierzmy polską szkołę i szkolnictwo katolickie w naszej Ojczyźnie. Pani Jasnogórska jest jego Patronką. Niech Ta, którą Cudowny Wizerunek ukazuje jako „Wskazującą Drogę”, skieruje drogi naszego życia ku Chrystusowi, który jest Drogą, Prawdą i Życiem.

Na nowy rok pracy formacyjnej i kolejny Tydzień Wychowania udzielamy wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Podpisali: Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi obecni na 376. Zebraniu Plenarnym Konferencji Episkopatu Polski, Zakopane, 6-7 czerwca 2017 r.

PODZIĘKOWANIA

**Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie
wsparcie duchowe i materialne
dla naszej świątyni!**

W minionym tygodniu złożono ofiary:

**W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną
Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.**

Najbliższa w środę o godz. 7.30

**W modlitwie pamiętamy także o wszystkich
zmarłych z naszej wspólnoty.**

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Matka Boża Kębelska

Z historii objawień

Tradycja kultu Matki Bożej w Kębłę i Wąwolnicy sięga prawdopodobnie okresu najazdów tatarskich na Rzeczpospolitą pod koniec XIII w. W kronice parafialnej czytamy opowieść przekazywaną w wąwolnickiej tradycji o początku kultu na tych terenach: „*Strasznym był rok 1278 dla Polski. Nawała tatarska zalala ją całą. Ziemia Lubelska najwięcej od innych spustoszeniu uległa, wtedy w głąb kraju krocie spieszyły barbarzyńskie zagony, tu zakładały główne swoje obozowiska, tu zwozili łupy świeżą krwią zbroczone. Spędzane krocie nieszczęśliwych jeńców przeznaczonych na niewolników chana*”. Po wielkich spustoszeniach Lublina kolej przysła Wąwolnicę.

Bitwy rozgrywały się w Kębłę koło Wąwolnicy, wśród lasów, gdzie znajdowała się statua Matki Bożej. Przy drodze koło wielkiego kamienia Tatarzy rozbili obóz, tu gromadzili łupy i przetrzymywali jeńców. Na ogromnym głazie ustawili statwę Matki Bożej, a ponieważ wiedzieli, jaką czią otaczali Ją Polacy, a szczególnie mieszkańcy tych okolic, urządzali sobie z niej kpinę na oczach zniewolonych.

W tym czasie pod Głuskiem Opolskim rozgrywała się ostateczna walka Tatarów z dziedzicem Wąwolnicy Ottonem Jastrzębczykiem. Chorągiew chana padła. Kiedy uciekający w popłochu najeźdźcy zbierali łupy i jeńców z Kębłę, „*nad Matką Bożą ukazała się jasność i unosić się zaczęła w górę, na przeciwległej górze o paręset kroków stanęła na lipie, jakoby uchodząc z rąk niewiernych, czasem jeszcze bardziej przerażeni Tatarzy, jak najszybciej uciekali, tak że łupy co nie były na wozach i jeńców pozostawili, nie myśląc o zdobywaniu zamku. Po ich ucieczce statua Matki Bożej nazad stanęła na kamieniu*”. Patrząc na te wydarzenia jeńcy zrozumieli, że nadszedł czas łaski, poczuli obecność Boga, który przywrócił im wolność. Działo się to w pierwszych dniach września 1278 roku. Miejsce tego wydarzenia, gdzie pozostały lipa i głaz, były często odwiedzane przez ludzi, gdyż po objawieniu się Matki Bożej wieść o cudzie rozeszła się błyskawicznie. Wtedy kilkaset kroków od tego miejsca dziedzic Otto Jastrzębczyk postanowił

wybudować drewniany kościół, w którym umieszczono cudowną figurkę. Wkrótce figurka zasłynęła wielkimi łaskami, dlatego w dawnej Polsce z daleka wędrowali do niej pobożni pielgrzymi ze swoimi potrzebami i nadziejami. Ojcowie benedyktyni objęli patronat nad kościółkiem Matki Bożej w Kębłę i nad cudowną figurką. Widząc jakich łask od matki doznaje lud, donieśli o tym swemu przełożonemu ze Świętego Krzyża. O. Chrystyn Mirecki przybył tu, by przekonać się, jaką opieką otoczyła Pani Kębelska swój lud. „*Wtedy udał się z prośbą do Stolicy Apostolskiej o przeniesienie Matki Bożej z Kębłę do kościoła pod wezwaniem św. Wojciecha w Wąwolnicy, jako okazalszego, gdyż tamten w Kębłę był mały i zniszczony, a tym bardziej, że benedyktyni musieli tam co dzień do odprawiania nabożeństw dochodzić. Stolica święta takowe przyzwolenie dała*”. W dniu 8 września 1700 roku, za zgodą papieża Klemensa XII odbyło się przeniesienie w uroczystej procesji figurki Matki Bożej z Kębłę do kościoła parafialnego w Wąwolnicy. Figurka Matki Bożej umieszczona została na ołtarzu głównym i w tym samym miejscu pozostaje do dzisiaj, a ponieważ sprowadzono ją z Kębłę, dlatego nazywana jest Kębelską. Zachowana do naszych czasów figurka kębelska pochodzi z ok. 1440 r. Została wykonana z pnia lipowego o wys. 85 cm i rozpiętości w najszerszym miejscu 27 cm, w nieznaną bliżej pracowni śląskiej lub pomorskiej. Jest dziełem z tzw. cyklu Pięknych Madonn, których prototypem była kamienna rzeźba Pięknej Madonny z Vimpergu. Kościółek Najświętszej Maryi Panny w Kębłę został rozebrany. Na pamiątkę na jego miejscu wierny lud postawił figurkę ze statwą Matki Bożej. A kamień? Początkowo pozostawał pusty, jednak później stanęła na nim kapliczka wybudowana przez ociemniałego i cudownie uzdrowionego w 1840 roku Franciszka Klempińskiego, mieszkańca Wąwolnicy.

Koronacja cudownej figury papieskimi koronami odbyła się w 700-lecie objawień - 10 września 1978 roku. Dokonał jej za zgodą papieża Pawła VI ordynariusz lubelski ks. biskup prof. Bp Bolesław Pylak.

Co roku, w pierwszą niedzielę września pielgrzymi z całej Archidiecezji Lubelskiej przybywają do Sanktuarium na uroczystości odpustowe ku czci Najświętszej Maryi Panny.

